<L>1<pc>0003<k1>अक<k2>अक

(1) {@“अक कुटिलायां गतौ”@}¦ (I. भ्वादिः-792. सकर्मकः-सेट्-परस्मैपदी) घटादिः मित् ।

‘इदितस्त्वङ्कते तत्र कुटिलायां गतावकेत् ।’ (श्लो. 41) इति देवः ।

	णिच्-		सन्-
ण्वुल्	आककः—किका,	[1]अककः—किका,	अचिकिष[1A]कः—षिका;
तृच् (तृन्)	अकिता-त्री,	अकयिता-त्री,	अचिकिषिता-त्री;
शता	अकन्-न्ती,	अकयन्-न्ती,	अचिकिषन्-न्ती;
	अकिष्यन्-न्ती-ती,	अकयिष्यन्-ती-न्ती,	अचिकिषिष्यन्-न्ती-ती;
शानच्	अकयमानः,		अकयिष्यमाणः;
क्विप्	अक्-अकौ अकः;		
निष्ठा	अकितम्-[A]तः,	अकितः,	अचिकिषितः-तम्-तवान्;
अन्ये प्रत्ययाः	अकः, अकः,	[2]अचिकिषुः,	अचिकयिषुः;
तव्यः	अकितव्यम्,	अकयितव्यम्,	अचिकिषितव्यम्;
अनीयर्	अकनीयम्,	अकनीयम्,	अचिकिषणीयम्;
ण्यत् or यत्	आक्यम्,	अक्यम्,	अचिकिष्यम्;
खल्	ईषदकः-दुरकः-स्वकः;		
यक्	अक्यमानः,	अक्यमानः,	अचिकिष्यमाणः;
घञ्	आकः,	अकः,	अचिकिषः;
तुमुन्	अकितुम्,	अकयितुम्,	अचिकिषितुम्;
क्तिन्	[2A]अक्तिः,	अकना,	अचिकिषा[3], अचिकयिषा;

<F>1. ‘मितां ह्रस्वः’ (6-4-92) इति णौ उपधाया ह्रस्वः ।</F>

<F>1A ‘अजादेर्द्वितीयस्य’ (6-1-2) इति द्वितीयस्यैकाचः द्वित्वम् । ‘कुहोश्चुः’ (7-4-62) इत्यभ्यासस्य चुत्वम् ।</F>

<F>2. ‘सनाशंसभिक्ष उः’ (3-2-168) इति उः प्रत्ययः ।</F>

<F>2A ‘तितुत्र—’ (7-2-9) इतीण्णिषेधः ।</F>

<F>3. ‘अ प्रत्ययात्’ (3-3-102) इति स्त्रियामकारः प्रत्ययः । टाप् ।</F>

<F>A. ‘असाग्यमास्त्रं स्थगये कथं वा कगामि किं वा हरयेऽकिताय’ धातुकाव्ये 2-8. श्लोकः ।</F>

[Page0004+ 35]

ल्युट्	अकनम्,	अकनम्,	अचिकिषणम्;
क्त्वा	अकित्वा,	अकयित्वा,	अचिकिषित्वा;
ल्यप्	समक्य,	समकय्य[1],	समचिकिष्य;
क्त्वाणमुलौ	अकित्वा 2, आकमाकम्,	[2]आकम् 2, अकम् 2, अकयित्वा 2,	अचिकिषम् 2; अचिकिषित्वा 2;

<F>1. ‘ल्यपि लघुपूर्वात्’ (6-4-56) इति णेरयादेशः ।</F>

<F>2. ‘चिण्णमुलोर्दीर्घोऽन्यतरस्याम्’ (6-4-93) इत्युपधाया दीर्घविकल्पः ।</F>

<LEND>